

Bortom stjärnornas hav fick sina första rader på min cykel, en sen höstkväll. Efter att ha trampat mig igenom gatlyktornas tunnel av ljus och passerat under den sista lyktans sken vänder jag blicken uppåt och får se den mest storslagna gnistrande stjärnhimmel.

Johannas visa. En ögonblicksbild av den lilla dottern, sittandes i solskenet på en sandstrand och den magi som finns mellan det lilla barnet och världen.

Lyssna till tonen. Anna och jag träffades då hon fått en svårartad stroke. I sin vilja att få sin värld hel igen och talet tillbaka satte hon ord på sin livssituation i poesin. En fin känsla att få sätta musik till så starka ord.

Nattens teater Vi somnar in och kliver in i drömmarnas värld. En inre dramaturgi fylld av tänkvärda händelseförlopp och symboler.

Kristaller som faller. En kvällsvandring i ett vintrigt landskap. Snöflingorna faller långsamt och stilla mot marken och den lätta snön virvlar runt näbbstövlarna.

Vilgots sång. Dopsång som skrevs till första barnbarnet.

Bakom höga murar. Människan bär innerst inne en längtan till närhet, tillitsfull samvaro och en tro på det goda i världen. Detta kontrasterar mot den värld som legitimerar våld och död som ett sätt att lösa problem mellan människor, nationer, kulturer och religioner.

Det är svårt att vara stark orden stannar i människans smärta och rädsla över att inte ha tillgång till livet.

En tanke i drömmen är Annas ord som förtydligar budskapet att glädjen och enkelheten är en föränderlig kraft

Två ögon vill beskriva den mellanmännskliga närvaro och intimitet som kan uppstå bakom de talade orden.